

(สำเนา)

ที่ นร 0703/1239

สำนักงาน ก.พ.

ถนนพินิจโลก กท 10300

13 ธันวาคม 2536

เรื่อง การขยับยั้งการอนุญาตให้ข้าราชการลาออกจากราชการ

เรียน ปลัดกระทรวงสาธารณสุข

อ้างถึง หนังสือสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ที่ สข 0203/52/31066 ลงวันที่ 29 พฤศจิกายน 2536

ตามหนังสือที่อ้างถึง สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุขได้หารือเรื่องการขยับยั้งการอนุญาตให้ข้าราชการพลเรือนสามัญลาออกจากราชการว่า

1. การที่ผู้ว่าราชการจังหวัดสั่งขยับยั้งการอนุญาตให้ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้มีสัญญารับทุนการศึกษาหรือผู้ทำสัญญาลาไปศึกษาหรือฝึกอบรมซึ่งยังรับราชการชดใช้ทุนไม่ครบตามสัญญามิให้ออกจากราชการ เพื่อให้ข้าราชการผู้นั้นนำเงินมาชดใช้ทุนก่อนจึงจะอนุญาตให้ลาออกจากราชการ จะถือว่าการขยับยั้งดังกล่าวเป็นการขยับยั้งการอนุญาตให้ลาออกจากราชการ เนื่องจากจำเป็นเพื่อประโยชน์แก่ราชการหรือไม่

2. หากผู้ว่าราชการจังหวัดไม่อาจอ้างการชดใช้ทุนยังไม่ครบตามสัญญาเป็นเหตุผลเพื่อขยับยั้งการอนุญาตให้ลาออกได้ การลาออกจากราชการจะมีผลตามกฎหมายตั้งแต่วันที่ขอลาออกจากราชการตามมาตรา 113 วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2535 หรือไม่

สำนักงาน ก.พ. ได้พิจารณาปัญหาข้อ 1 แล้วเห็นว่าพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2535 มาตรา 113 วรรคสอง และระเบียบ ก.พ. ว่าด้วยการลาออกจากราชการของข้าราชการพลเรือนสามัญ พ.ศ. 2536 ข้อ 5 (2) กำหนดให้ขยับยั้งการอนุญาต

ให้ลาออก

ให้ลาออกจากราชการได้เฉพาะกรณีที่มีอำนาจอนุญาตการลาออกพิจารณาเห็นว่ามีความจำเป็น
 เพื่อประโยชน์แก่ราชการเท่านั้น ซึ่งการยับยั้งที่ถือว่าเป็นกรณีที่มีความจำเป็นเพื่อประโยชน์แก่
 ราชการนี้ ก.พ. ได้เคยพิจารณายกตัวอย่างไว้ตามหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ สร 0710/ว 10
 ลงวันที่ 24 ตุลาคม 2523 ว่า เช่น ยับยั้งไว้เพื่อไม่ให้ราชการเสียหายในระหว่างที่ยังไม่ได้
 แต่งตั้งผู้อื่นมาดำรงตำแหน่งที่ขอลาออก เป็นต้น การยับยั้งไว้เพื่อการอื่นที่มีประโยชน์
 แก่ราชการ เช่น ยับยั้งไว้เพื่อดำเนินการลงโทษทางวินัยไม่อาจกระทำได้ เพราะข้าราชการ
 ที่มีกรณีดังกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงอยู่ก่อนออกจากราชการ แม้อมาผู้นั้นจะออก
 จากระาชการไป ผู้นั้นยังมีอำนาจสั่งดำเนินการลงโทษได้ สำหรับการบังคับตามสัญญา
 ข้าราชการผู้มีสัญญาเรียนการศึกษาหรือผู้ทำสัญญาลาไปศึกษาหรือฝึกอบรมชดใช้เงินให้แก่ทาง
 ราชการนั้น สำนักงาน ก.พ. เห็นว่าแม้ข้าราชการดังกล่าวจะออกจากราชการไปแล้วทางราชการ
 ก็สามารถบังคับตามสัญญาได้ ทั้งนี้ การที่ผู้ว่าราชการจังหวัดยับยั้งการอนุญาตให้ข้าราชการ
 ผู้มีสัญญาเรียนการศึกษาหรือผู้ทำสัญญาลาไปศึกษาหรือฝึกอบรมซึ่งยังรับราชการชดใช้เงินไม่ครบ
 ตามสัญญา มิให้ออกจากราชการ เพื่อให้ข้าราชการผู้นั้นนำเงินมาชดใช้ทุนก่อนจึงจะอนุญาตให้
 ลาออกนั้น จึงยังถือไม่ได้ว่าเป็นการยับยั้งการอนุญาตให้ลาออกจากราชการ เนื่องจากจำเป็น
 เพื่อประโยชน์แก่ราชการตามนัยมาตรา 113 และระเบียบ ก.พ. ดังกล่าวข้างต้น

สำหรับปัญหาข้อ 2 นั้น สำนักงาน ก.พ. เห็นว่า เมื่อผู้ว่าราชการจังหวัดไม่อาจ
 ออกรายชดใช้ทุนยังไม่ครบตามสัญญาเป็นเหตุผลเพื่อยับยั้งการอนุญาตให้ลาออกจากราชการได้
 จึงต้องถือว่ากรณีนี้ผู้บังคับบัญชายังไม่ได้สั่งอนุญาตให้ลาออกและไม่ได้สั่งยับยั้งการอนุญาตให้ลาออก
 ทั้งนี้ หากข้าราชการผู้ขอลาออกจากราชการได้ยื่นหนังสือขอลาออกถูกต้องตามระเบียบ ก.พ.
 ว่าด้วยการลาออกจากราชการของข้าราชการพลเรือนสามัญ พ.ศ. 2536 แล้ว การลาออกจาก
 ราชการดังกล่าวก็จะมีผลตั้งแต่วันที่ขอลาออกตามนัยมาตรา 113 วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติ
 ระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2535

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ
 (ลงชื่อ) สมพงษ์ นิมนตร์
 (นายสมพงษ์ นิมนตร์)
 ผู้ช่วย เลขาธิการ ก.พ.

กองกฎหมายและระเบียบ สำเนาถูกต้อง ปฏิบัติราชการแทน เลขาธิการ ก.พ.
 โทร. 2819475 (นางสาวนิยนา วัชรศิริพันธ์)
 โทรสาร 2814973 บุคลากร 6 กองการเจ้าหน้าที่ สป.